

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: **L.S.**
bytem X

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihočeský kraj**, územní pracoviště České Budějovice
sídlem F. A. Gerstnera 1/5, 370 01 České Budějovice

o žalobě proti dražební vyhlášce ze dne 17. 7. 2019, čj. 1731164/19/2201 – 80541 - 306431,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou dne 12. 9. 2019 Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zastavení dražby z důvodu procesního pochybení v průběhu exekučního řízení a zneplatnění dražební vyhlášky ze dne 17. 7. 2019 č. j. 1731164/19/2201-80541-306431, kterou přiložil k žalobě. Žalobce v žalobě uvedl, že si není jist místní ani věcnou příslušností soudu pro podání žaloby, kterou podává proto, že cítí křivdu na sobě páchanou. Z toho důvodu zvolil způsob obrany cestou podání žaloby, neboť má za to, že je mu upíráno právo na spravedlivý proces a právo na přiměřenost částky. V dražební vyhlášce, kterou přiložil k žalobě, je uvedena výsledná cena předmětu dražby 1 278 750 Kč a z toho nejnižší dražební podání činí 639 375 Kč, což je 50 % výsledné ceny dražby. Jím dražený vlastnický podíl činí 11/24 z nemovitosti. Nemovitost byla oceněna znalcem ustanoveným správcem daně před více než 3 léty. Jím stanovená cena nemovitosti ve výši 2 790 000 Kč neodpovídá současné aktuální tržní ceně nemovitosti, která dle přiloženého aktuálního znaleckého posudku měla činit 3 750 000 Kč. Rozdíl v cenách činí 960 000 Kč v neprospěch žalobce, a tudíž je mu upíráno právo na přiměřenou částku. Výsledná cena dražby (11/24) je ve skutečnosti 1 718 000 Kč a z toho 50 % činí 859 375 Kč, což žalobce, dle jeho názoru, v konečném důsledku poškozují o minimálně 220 000 Kč. Proto požádal soud o odstranění pochybení ze strany finančního úřadu, zastavil dražbu, zneplatnil dražební vyhlášku a přerušil exekuční řízení.
2. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby se mohl žalobou napadeným rozhodnutím (dražební vyhláškou) zabývat věcně a dospěl k závěru, že tomu tak není. Krajský soud hodnotil povahu dražební vyhlášky v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno a zjistil, že dražební vyhláška není soudně přezkoumatelná. Je tomu tak proto, že žalobou proti rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) lze pouze napadat takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti účastníka řízení. Ostatně samotný § 65 odst. 1 s.ř.s. výslovně stanoví, že Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

podávat žalobu proti rozhodnutí může ten, *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

3. Vydáním dražební vyhlášky nedochází k zakládání, změně, rušení či závaznému určení práv nebo povinností žalobce, ale pouze se touto vyhláškou sděluje žalobci i veřejnosti čas, místo a podmínky dražebního jednání. Dražební vyhláška proto není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., a je tudíž vyloučena ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s.ř.s., podle něhož jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Dražební vyhláškou byly pouze stanoveny podmínky, za jakých se dražebníci mohou samotné dražby účastnit. K otázce soudního přezkumu dražební vyhlášky se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 10. 2008 č. j. 9 Afs 51/2008-161, jakož i v rozsudku ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Afs 86/2008-42, ve kterých mimo jiné konstatoval: „*samotný průběh exekuce pak do žalobcova vlastnického práva (ostatně ani do žádného jiného základního či veřejného subjektivního práva) nezasahuje: jeho právní postavení se nemění jednotlivými úkony v průběhu exekuce, jakými jsou právě rozhodnutí o určení výsledné ceny nemovitosti nebo rozhodnutí o nařízení dražebního jednání (dražební vyhláška)*“. Nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře nahlíží na dražební vyhlášku jako na „usnesení“ o nařízení dražebního jednání. Dražební vyhláška je proto považována za procesní rozhodnutí, kterým je upravováno toliko vedení řízení. V důsledku dražební vyhlášky nedochází k zakládání, změně, rušení či závaznému určení práv nebo povinností. Příslušný orgán, který toto rozhodnutí vydává, pouze konstatuje a shrnuje skutečnosti, které buď jsou informativní, tj. sděluje se veřejnosti, místo a podmínky dražebního jednání a nebo byly tyto podmínky stanoveny v předcházejících fázích daňové exekuce.
4. Žalobce především ve své žalobě tvrdil, že nesouhlasí s výší ceny, kterou v dražební vyhlášce uvedl jako výslednou cenu předmětu dražby správce daně. K tomu je třeba uvést ohledně této vyvolávací ceny, že tato cena není cenou definitivní. Jedná se pouze o údaj, na jehož základě se stanoví nejnižší podání, které mohou dražitelé po zahájení dražebního jednání učinit. To, za jakou cenu bude nakonec nemovitost vydražena, není předurčeno rozhodnutím správce daně, to je pouze na dražitelích kolik ve svých podáních za věc nabídnou. Žalobce nemůže dojít k žádné újmě na svém vlastnickém právu tím, že správce daně určil cenu v částce nižší, než za jakou si věc žalobce cení, případně jak mu ji ocenil znalec. Pokud totiž i dražebníci budou sdílet žalobcův náhled na hodnotu dražené nemovitosti, budou i jejich podání tomu odpovídat. Není proto zřejmé, v jakém směru žalobce spatřuje zásah veřejné moci do jeho vlastnického práva. Správce daně totiž svým určením vyvolávací ceny nemovitosti do žalobcova vlastnického práva, nijak nezasáhl tak, že by ho založil, zrušil, změnil jeho obsah nebo tento obsah závazně určil, jak to stanoví § 65 odst. 1 s.ř.s. Žalobcovo vlastnické právo bylo dotčeno kupříkladu exekučním příkazem, nikoliv však již předmětnou dražební vyhláškou.
5. Žalobce má proto možnost obrany proti případně nesprávně vedené dražbě, může uplatnit námitky ohledně nesprávně určené ceny, ohledně omezení okruhu dražitelů, a to použitím opravných prostředků proti rozhodnutí o udělení příklepu. Není přitom spor o tom, že rozhodnutí o příklepu představuje rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť tímto rozhodnutím se již závazně stanoví cena věci, respektive částka, kterou bude vydražitel povinen uhradit správci daně, a která bude použita k uspokojení pohledávek žalobce a na jejíž výši závisí, zda bude povinnému vyplacen zbytek této částky.
6. Žalobci však nelze přisvědčit v názoru, že určení příliš nízké ceny nemovitosti v dražební vyhlášce má dopad do jeho hmotně právní pozici. Naopak vyvolávací cena určená v rozhodnutí žádné takové účinky nemá a mít nemůže, neboť se jedná o rozhodnutí procesní povahy. To, za jakou částku bude případně nemovitost vydražena a kolik žalobci případně bude vyplaceno poté, co bude uspokojena pohledávka správce daně, určí až poptávka dražebníků.

7. Soud proto uzavřel, že dražební vyhláška je určitým typem procesního rozhodnutí, kterým se upravuje toliko vedení řízení a je procesním nástrojem k uskutečnění exekuce prodejem nemovitosti, jehož završením je rozhodnutí o příklepu. V důsledku vydání dražební vyhlášky nedochází k založení, změně, zrušení či závaznému určení práv nebo povinností žalobce.
8. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.
9. Podle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím.
10. Krajský soud v dané věci dospěl k závěru, že napadaná dražební vyhláška nespadá pod definici rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s.ř.s. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. je tudíž takový úkon (procesní) ze soudního přezkumu vyloučen. Soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. a žalobu odmítl.
11. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Českých Budějovicích 19. září 2019

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu